

Norsk Lovtidende.

Udgivet efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 14

Udgivet 28de mai.

1907

Regler

7 mai.

for jagt og fangst i Bagn og Reinlid bygdealmemming i Kristians amt,

approberede af landbrugsdepartementet:

§ 1. Enhver, som vil drive jagt eller fangst i Bagn og Reinlid bygdealmemming, pligter at løse jagtkort. Jagtkortet udstedes af almenningsbestyrelsens formand og lyder paa navn. Det gjælder for kalenderaaret og kan ikke overdrages.

For jagtkort med ret til jagt uden hund og fangst erlægger beboere paa eiendomme, som har brugsret i almenningen, ingen afgift. Ellers maa enhver ved løsning af jagtkort forskudsvis erlægge følgende afgift:

a. Beboere paa eiendomme, som har brugsret i almenningen:

For jagtkort med ret til jagt med hund kr. 10,00 for kalenderaaret.

b. Andre:

1. For jagtkort med ret til jagt med hund kr. 20,00 for kalenderaaret.

2. For jagtkort med ret til jagt uden hund og fangst kr. 5,00 for kalenderaaret.

§ 2. Jagtkortet maa under jagten eller fangsten medføres og inden jagtomraadet forevises, naarsomhelst det af nogen forlanges.

§ 3. Retten til jagt efter de elgsdyr, som der i medhold af jagtlovens § 19 maatte blive givet tilladelse til aarlig at fælde i almenningen, bortsættes for hvert aar af almenningsbestyrelsen ved anbud efter forudgaaende bekjendtgjørelse.

Skriftlig legitimation for jægerne udfærdiges af bestyrelsens formand.

§ 4. Overtrædelse af disse regler straffes efter § 339 i den almindelige borgerlige straffelov.

24 mai.
Nr. 1.

Lov

**indeholdende forandring i lov om arbeiderbrug- og boliglaan
af 9de juni 1903.**

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 23de april dette aar, saalydende:

Efternævnte paragrafer skal herefter lyde som følger:

§ 2. Banken har et grundfond, som dannes af statsmidler paa den maade og med det beløb, som stortinget bestemmer. Grundfondets til enhver tid disponible kapital gjøres frugtbringende saaledes og mod saadan sikkerhed, som bankens styre med finansdepartementets godkjendelse bestemmer.

Renterne af grundfondet indbetales aarlig i statskassen efter fradrag af bankens administrationsudgifter samt af det fornødne beløb til udjevning af forskjellen mellem bankens renteudgifter og de ved udlaan i henhold til § 1 fremkomne renteindtægter.

§ 17. Arbeidskomiteen sammentræder derpaa og afgiver udtalelse om, hvorvidt vedkommende ansøger er i besiddelse af de i § 12 fastsatte egenskaber, saaledes at han bør erholde laan til et saadant brugs erhvervelse.

Besvares disse spørgsmaal af komiteens flertal bekræftende — hvorunder formandens stemme i tilfælde af stemmelighed gjør udslaget — befares og takseres derefter bruget af tre af arbeidskomiteens medlemmer, hvoriblandt formanden og mindst én bygningskyndig.

Taksten foregaar i henhold til et af bankens styre udfærdiget skema, hvorved iagttages, at bruget værdsættes efter, hvad det kan antages at være værd i handel og vandel, og med særskilt værdsættelse af jorden og af paastaaende huse (brugets takstsum). Er opførelse af nye eller udbedring af ældre bygninger nødvendig, og der ogsaa ansøges om laan hertil, fastsætter takstmændene planen for saadant byggearbejde og anslaar sammes kostende (byggetakstsum). Disse takstsummer udgjør tilsammen arbeiderbrugets laaneværdi.

Ved fastsættelsen af byggeplanen iagttages, at bebyggelsen ikke maa være beregnet til mere end én familie.

Samtidig med takstforretningen affatter takstmændene erklæring om brugets skikkethed som arbeiderbrug.

Den for en parcells udskillelse fra en eiendom efter denne lov nødvendige skylddelingsforretning foretages uden særskilt betaling samtidig med takstforretningen af de tre af arbeidskomiteens medlemmer, som udfører denne. Første gang, mæn-

dene fremmøder til forretningens afhjemling inden retten, af-
lægger de den for skjøns- og meddomsmænd foreskrevne ed,
saafremt de ikke tidligere har aflagt saadan. For fremmøde i
retten beregnes godtgjørelse efter sportellovens § 90. Løvrigt
finder de i lovgivningen om delings- og skyldsætningsforret-
ninger gjældende bestemmelser om afhjemling og om overskjøn
tilsvarende anvendelse.

24 mai.
Nr. 1.

§ 45. En kommune kan overtage ansvar for laan efter
denne lov (bykommuner kun efter kap. 4 og 5) for et beløb,
som samtidig ikke maa overskride for en herredskommune
kr. 150 000,00 og for en bykommune kr. 100 000,00, dog saa-
ledes at større kommuner med kongens samtykke kan overtage
ansvar for høiere beløb.

I ovennævnte beløb fragaar, hvad vedkommende kommuner
til enhver tid endnu maatte have laant af »jordindkjøbsfondet»
og »huslaanefondet».

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved an-
tager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Aretander.

W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.

A. Berge. Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

Lov om kjøb.

24 mai.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stor-
tings beslutning af 13de mai dette aar, saalydende:

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Denne lovs bestemmelser kommer kun til anvendelse,
naar ikke andet er udtrykkelig aftalt eller maa ansees inde-
holdt i aftalen eller følger af handelsbrug eller anden sedvane,
jfr. dog § 70.

Loven gjælder ikke kjøb af fast eiendom.

§ 2. Bestilling af gjenstande, som først skal tilvirkes,
ansees i denne lov som kjøb, saafremt det for tilvirkningen for-

24 mai. nødne stof skal ydes af tilvirkeren. Loven gjælder dog ikke
Nr. 2. opførelse af bygning eller andet anlæg paa fast eiendom.

Denne lovs bestemmelser om kjøb finder tilsvarende anvendelse paa bytte.

§ 3. Ved kjøb af gjenstande, som er bestemte efter art, forstaaes i denne lov ikke alene kjøb af en vis mængde af en bestemt slags gjenstande, men ogsaa kjøb af en vis mængde af et bestemt lager eller andet vareparti.

§ 4. Ved handelskjøb forstaaes i denne lov kjøb, som sluttet mellem handlende i eller for deres bedrift.

Som handlende anses enhver, som gjør sig til bedrift at afhænde dertil indkjøbte varer, at drive veksel- eller bankforretning, kommissionshandel, forlagsvirksomhed, apotek, bevertning, haandverk, fabrik eller bergverk, at overtage udførelse af bygnings- eller anlægsarbejder eller at befordre personer, gods eller meddelelser. Dog ansees ikke som handlende den, som uden anden hjælp end sin egtefælle, sine børn og sit tyende driver bevertning, haandverk, fabrik eller befordringsvirksomhed. Haandverker med kun én lærling ansees heller ikke som handlende.

Om bestemmelse af kjøbesummen.

§ 5. Er kjøb sluttet, men intet aftalt om kjøbesummens størrelse, har kjøberen at betale, hvad sælgeren forlanger, naar forlangendet ikke kan ansees for ubilligt.

§ 6. Er i handelskjøb regning (faktura eller nota) tilstillet kjøberen, og gjør han ikke, saa snart ske kan, indsigelse mod den i regningen opførte pris, pligter han at betale denne, hvis det ikke oplyses, at lavere pris er aftalt, eller regningen er urimelig.

§ 7. Skal kjøbesummen beregnes efter tal, maal eller vegt, bliver mængden paa det tidspunkt, da vaagnaden (risikoen) for salgsgjenstandens tilfældige undergang gaar over paa kjøberen, at lægge til grund for beregningen.

§ 8. Skal kjøbesummen beregnes efter varens vegt, bliver indpakningens vegt (taravegten) at fradrage.

Om stedet, hvor salgsgjenstanden skal leveres (leveringsstedet).

§ 9. Sælgeren har at levere salgsgjenstanden paa det sted, hvor han ved kjøbets afslutning havde sin bolig. Drev han paa dette tidspunkt forretning, og stod salget i forbindelse dermed, skal levering ske paa forretningsstedet.

Befandt gjenstanden sig ved kjøbets afslutning paa et andet sted end ovenfor nævnt, og var parterne eller burde de være vidende derom, ansees dette som leveringssted.

§ 10. Skal gjenstanden af sælgeren forsendes fra et sted til et andet for der at overgives i kjøberens besiddelse, ansees levering for skeet, naar gjenstanden er overgivet til en fragtfører, som har paataget sig forsendelsen fra vedkommende sted, eller den, hvis afsendelsen sker med skib, er bragt indenfor skibssiden. 24 mai.
Nr. 2.

§ 11. Skal sælgeren besørge gjenstanden sendt til noget inden pladsens grænser beliggende sted, ansees levering ikke for skeet, før gjenstanden er kommet i kjøberens besiddelse.

Om tiden for aftalens opfyldelse.

§ 12. Er tid for kjøbesummens betaling eller salgsgjenstandens levering ikke bestemt, og fremgaar det ikke af omstændighederne, at opfyldelse skal ske snarest muligt, skal den ske ved paakrav.

§ 13. Er et tidsrum fastsat for leveringen, har sælgeren ret til indenfor dettes grænser at vælge tidspunktet, hvis det ikke fremgaar af omstændighederne, at spillerummet er sat i kjøberens interesse.

Om retten til at kræve ydelse mod ydelse.

§ 14. Er der ikke givet henstand fra nogen af parterne, pligter ikke sælgeren at levere salgsgjenstanden, uden naar kjøbesummen samtidig betales, og ikke kjøberen at betale kjøbesummen, uden naar salgsgjenstanden samtidig stilles til hans raadighed.

§ 15. Skal gjenstanden forsendes fra leveringsstedet, kan sælgeren dog ikke i henhold til bestemmelsen i foregaaende paragraf undlade at sende den, men kan hindre, at den overgives i kjøberens besiddelse, saalænge kjøbesummen ikke er betalt.

§ 16. Benyttes ved gjenstandens forsendelse fra leveringsstedet til bestemmelsesstedet konnossement eller fragtbrev af saadan art, at sælgeren efter dets udlevering til kjøberen ikke kan raade over gjenstanden, pligter kjøberen i handelskøb at betale mod dokumentet efter reglerne i § 71.

Om vaagnaden (risikoen) for salgsgjenstanden.

§ 17. Indtil levering er skeet (jfr. §§ 9—11) bærer sælgeren vaagnaden for salgsgjenstandens tilfældige undergang eller forringelse.

Angaar kjøbet en bestemt gjenstand, som skal hentes af kjøberen, bærer dog kjøberen vaagnaden, saafremt den tid er inde, da gjenstanden efter aftalen kan hentes, og sælgeren er færdig til at levere.

24 mai.
Nr. 2.

Om udbytte af salgsgjenstanden.

§ 18. Udbytte, som vindes af salgsgjenstanden før leveringstiden, tilfalder sælgeren, naar det ikke med grund kunde paaregnes først at ville falde senere.

Udbytte, som vindes efter leveringstiden, tilfalder kjøberen, naar det ikke med grund kunde paaregnes allerede at ville falde tidligere.

§ 19. Kjøb af aktie omfatter det udbytte, som ikke var forfaldent, da kjøbet sluttedes.

Er eller bliver der til aktien knyttet ret til at tegne ny aktie, nyder kjøberen godt deraf.

§ 20. Kjøb af rentebærende fordring omfatter de ved kjøbet eller, hvis senere levering skal finde sted, de ved leveringstiden paaløbne, men endnu ikke forfaldne renter. Fremgaar det ikke af omstændighederne, at fordringen er solgt som usikker, bliver det til renterne svarende beløb at betale i tillæg til købesummen og samtidig med denne.

Om forsinkelse fra sælgerens side.

§ 21. Leveres salgsgjenstanden ikke i rette tid, og skyldes dette ikke kjøberens forhold eller en tilfældig begivenhed, for hvilken han bærer vaagnaden, har kjøberen valget mellem at forlange gjenstanden leveret og at hæve kjøbet.

Var forsinkelsen eller maatte den af sælgeren forudsættes at være af usædvanlig betydning for kjøberen, kan denne dog ikke hæve kjøbet, medmindre han har betinget sig opfyldelse nøiagtig til bestemt tid.

I handelskøb ansees enhver forsinkelse for væsentlig, medmindre det alene er en liden del af det solgte, som er forsinket.

§ 22. Skal sælgeren levere efterhaanden, og finder forsinkelse sted med en enkelt levering, kan kjøberen i medfør af foregaaende paragraf alene hæve kjøbet, forsaavidt angaar denne levering. Dog kan han ogsaa hæve kjøbet for senere leveringer, saafremt gjentagelse af forsinkelsen maa ventes, eller endog hæve kjøbet i dets helhed, saafremt dette er begrundet i sammenhængen mellem leveringerne.

§ 23. Angaar kjøbet en bestemt gjenstand, og bliver denne ikke leveret i rette tid, har sælgeren at svare skadeserstatning, medmindre det oplyses, at forsinkelsen ikke kan tilregnes ham.

§ 24. Ved køb af gjenstande, som er bestemte efter art, pligter sælgeren, selv om forsinkelsen ikke kan tilregnes ham, at svare skadeserstatning, medmindre han har forbeholdt sig fritagelse derfor, eller muligheden af at opfylde aftalen maa ansees udelukket ved omstændigheder, som ikke er af saadan

beskaffenhed, at sælgeren ved kjøbets afslutning burde taget dem i beregning, saasom ved tilfældig undergang af alle gjenstande af den art eller det parti, kjøbet angaar, ved krig, indførselsforbud eller lignende. 24 mai.
Nr. 2.

§ 25. Hæves et køb, og skal erstatning svares i henhold til § 23 eller § 24, bliver denne i mangel af bevis for, at anden skade er lidt, at fastsætte til det beløb, hvormed prisen for gjenstande, som er af samme art og godhed som de solgte, paa leveringstiden overstiger købesummen.

§ 26. Er leveringstiden udløbet, og har levering ikke fundet sted, maa køberen, om han vil fastholde kjøbet, uden ugrundet ophold meddele det til sælgeren, saafremt denne spørger ham derom; ellers taber han sin ret til at kræve levering. Det samme gjælder, selv om køberen ikke har modtaget nogen forespørgsel, dersom han ikke inden rimelig tid meddeler, at han vil fastholde kjøbet.

§ 27. Har levering fundet sted efter leveringstidens udløb, maa køberen, naar det ved gjenstandens fremkomst eller underretning fra sælgeren viser sig, at leveringen er skeet forsent, i handelskøb straks og ellers uden ugrundet ophold meddele sælgeren, at han vil paaberaabe sig forsinkelsen; ellers taber han retten hertil. Vil køberen hæve kjøbet, maa han uden ugrundet ophold meddele sælgeren dette; ellers er retten hertil tabt.

Om forsinkelse fra køberens side.

§ 28. Betales købesummen ikke i rette tid, eller træffer køberen ikke i rette tid foranstaltning, hvorpaa købesummens betaling beror, har sælgeren valget mellem at fastholde og at hæve kjøbet. Er forsinkelsen af uvæsentlig betydning, kan han dog ikke hæve kjøbet. I handelskøb ansees enhver forsinkelse for væsentlig.

Er den solgte gjenstand allerede overgivet til køberen, kan sælgeren ikke hæve kjøbet, medmindre han enten maa ansees for at have taget forbehold i denne henseende, eller gjenstanden afvises af køberen.

§ 29. Skal sælgeren levere efterhaanden, og skal betaling erlægges særskilt for hver levering, kan sælgeren, naar der med hensyn til betalingen for en enkelt levering indtræder saadan forsinkelse, som efter § 28, 1ste led ansees for væsentlig, hæve kjøbet for de følgende leveringer, medmindre der ikke er nogen grund til at frygte for, at forsinkelsen vil gentage sig. Dette gjælder, selv om sælgeren efter § 28, 2det led er afsnaaret fra at hæve kjøbet for den levering, for hvis vedkommede købesummens betaling er blevet forsinket.

§ 30. Hæver sælgeren i medfør af de to foregaaende

24 mai. paragrafer kjøbet, har han krav paa skadeserstatning overens-
 Nr. 2. stemmende med, hvad der foreskrives i § 24. Erstatningen
 bliver i mangel af bevis for, at anden skade er lidt, at fast-
 sætte til det beløb, hvormed kjøbesummen overstiger prisen for
 gjenstande af samme art og godhed som de solgte paa den tid,
 da forsinkelsen indtraadte.

§ 31. Er betalingstiden forløbet, men kjøbesummen ikke
 betalt, eller er en saadan foranstaltning, som omhandles i § 28,
 ikke truffet, og er salgsgjenstanden ikke overgivet til kjøberen,
 maa sælgeren, saafremt han vil fastholde kjøbet, uden ugrundet
 ophold meddele kjøberen det, hvis denne spørger ham derom;
 ellers taber sælgeren sin ret til at fastholde kjøbet. Det samme
 gjælder, selv om han ikke har modtaget nogen forespørgsel,
 dersom han ikke inden rimelig tid meddeler, at han vil fast-
 holde kjøbet.

§ 32. Betales kjøbesummen for sent, eller træffer kjøberen
 for sent saadan foranstaltning, som i § 28 er nævnt, maa sæl-
 geren, hvis han paa grund af forsinkelsen vil hæve kjøbet, give
 meddelelse derom i handelskøb straks og ellers uden ugrundet
 ophold. Undlader han dette, taber han sin ret til at hæve
 kjøbet.

§ 33. Undlader kjøberen at afhente eller modtage salgs-
 gjenstanden i rette tid, eller har hans forhold iøvrigt bevirket,
 at den ikke i rette tid er overgivet i hans besiddelse, har sæl-
 geren for kjøberens regning at drage omsorg for gjenstanden,
 indtil forsinkelsen ophører, eller sælgeren benytter den ret til
 at hæve kjøbet, som han efter § 28 maatte have. Er gjen-
 standen forsendt og kommet til bestemmelsesstedet, gjælder dette
 dog kun, naar der her findes nogen, som paa sælgerens vegne
 kan tage den i besiddelse, og dette kan ske uden væsentlig
 omkostning eller ulempe.

§ 34. Kan sælgeren ikke uden væsentlig omkostning eller
 ulempe vedblive at sørge for gjenstanden, eller raader kjøberen
 ikke over den inden rimelig tid, efterat han dertil er blevet
 opfordret, har sælgeren ret til at sælge den for kjøberens
 regning. Forinden salg finder sted, har sælgeren saavidt muligt
 at give kjøberen betimelig varsel. Foregaar salget ved en for-
 svarlig bekjendtgjort og afholdt auktion, kan kjøberen ikke med
 virkning gjøre indsigelse mod den ved auktionen opnaaede pris.
 Kan salg ikke finde sted, eller er det aabenbart, at de med et
 salg forbundne omkostninger ikke vil kunne dækkes af salgs-
 summen, er sælgeren berettiget til at skaffe gjenstanden bort.

§ 35. Er gjenstanden udsat for hurtig fordærvelse, eller
 vil dens bevaring medføre uforholdsmæssig store omkostninger,
 pligter sælgeren med den begrænsning, som følger af slutnings-
 bestemmelsen i foregaaende paragraf, at sælge den.

§ 36. Har forsinkelse fra kjøberens side paaført sælgeren udgifter til gjenstandens bevaring eller anden forøget omkostning, kan han kræve erstatning og til sikkerhed for denne holde gjenstanden tilbage. 24 mai.
Nr. 2.

§ 37. Bærer sælgeren vaagnaden for salgsgjenstanden, men kjøberens forhold har bevirket, at den ikke bliver leveret i rette tid, overføres vaagnaden paa kjøberen. Ved kjøb af gjenstande, som er bestemte efter art, bærer kjøberen dog ikke vaagnaden, medmindre bestemte gjenstande er udskilte for ham.

Om rente af kjøbesummen.

§ 38. I handelskjøb har kjøberen, naar der er fastsat en bestemt betalingstid, og denne oversiddes, derefter at svare rente af kjøbesummen med 5 pct. aarlig. Er en bestemt betalingstid ikke fastsat, har kjøberen at svare samme rente fra den dag, da levering har fundet sted, eller, om leveringen paa grund af kjøberens forhold er blevet forsinket, fra den dag, da forsinkelsen indtraadte. Udenfor handelskjøb har kjøberen, naar han har faaet henstand paa bestemt tid og oversidder denne, at svare loylik rente af kjøbesummen fra kredittidens udløb.

Om manglende betalingsevne hos kjøberen.

§ 39. Aabnes efter kjøbets afslutning konkurs eller akkordforhandling i kjøberens bo, har sælgeren, skjønt han har givet henstand med kjøbesummen, ret til at holde salgsgjenstanden tilbage eller, hvis den er forsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil betryggende sikkerhed stilles for kjøbesummens betaling til forfaldstid. Er tiden for leveringen kommet, og boet ikke paa sælgerens opfordring stiller saadan sikkerhed, kan han hæve kjøbet.

Disse bestemmelser kommer ogsaa til anvendelse, hvis efter kjøbets afslutning kjøberen ved eksekution er fundet at mangle midler til at betale sin gjæld, eller han, om han er handlende, har indstillet sine betalinger (jfr. konkurslovens § 4), eller hans formuesforhold iøvrigt viser sig at være saadanne, at det maa antages, at han vil være ude af stand til at betale kjøbesummen, naar den forfalder.

§ 40. Aabnes konkurs eller akkordforhandling i kjøberens bo, og er hverken tiden for leveringen eller kjøbesummens betaling kommet, skal boet uden ugrundet ophold give sælgeren svar, hvis denne forespørger, om boet vil indtræde i kjøbet. Giver boet ikke bekræftende svar, kan sælgeren hæve kjøbet.

§ 41. Er salgsgjenstanden, efterat konkurs eller akkordforhandling er aabnet, overgivet til boet, og er kjøbesummen ikke betalt, kan sælgeren kræve gjenstanden tilbage, hvis ikke boet erklærer at ville indtræde i kjøbet og betaler kjøbe-

24 mai. summen eller paa opfordring stiller sikkerhed for dens betaling
Nr. 2. til forfaldstid.

Har boet afhændet gjenstanden eller iøvrigt for egen regning forføiet saaledes over den, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret stand, har sælgeren ret til at anse boet som indtraadt i kjøbet.

Om mangler ved salgsgjenstanden.

§ 42. Angaar kjøbet en bestemt gjenstand, og lider denne af en mangel, kan kjøberen hæve kjøbet eller kræve et forholdsmæssigt afslag i kjøbesummen. Maa manglen ansees som uvæsentlig, er kjøberen dog ikke berettiget til at hæve kjøbet, medmindre sælgeren har handlet svigagtig.

Savnede gjenstanden ved kjøbets afslutning egenskaber, som maa ansees tilsikrede, eller er manglen efter kjøbets afslutning foraarsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtig, kan kjøberen kræve skadeserstatning.

§ 43. Ved køb af gjenstande, som er bestemte efter art, kan kjøberen, saafremt den leverede gjenstand lider af en mangel, hæve kjøbet eller kræve omlevering eller forlange forholdsmæssigt afslag i kjøbesummen.

Maa manglen ansees som uvæsentlig, kan kjøbet dog ikke hæves eller omlevering forlanges, medmindre sælgeren har handlet svigagtig eller har kjendt til manglen paa saadant tidspunkt, at han uden urimelig opofrelse havde kunnet skaffe mangelfri gjenstand.

Sælgeren pligter, selv om han er uden skyld, at betale skadeserstatning, dog saaledes, at bestemmelsen i § 24 finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. Ved afgjørelsen af, om salgsgjenstanden lider af en mangel, bliver, forsaavidt manglen ikke er hidført ved sælgerens forsømmelse, det tidspunkt at lægge til grund, da vaagnaden gik over paa kjøberen.

§ 45. Bestemmelserne i § 25 om skadeserstatningens beregning kommer ogsaa til anvendelse, naar kjøbet hæves paa grund af mangler ved gjenstanden.

§ 46. Skal sælgeren levere efterhaanden, og er en enkelt levering mangelfuld, kan kjøberen i medfør af §§ 42 og 43 alene hæve kjøbet, forsaavidt angaar denne levering. Dog kan han ogsaa hæve kjøbet for senere leveringer, saafremt det maa ventes, at ogsaa disse vil blive mangelfulde, eller endog hæve kjøbet i dets helhed, saafremt dette er begrundet i sammenhængen mellem leveringerne.

§ 47. Har kjøberen før kjøbets afslutning undersøgt salgsgjenstanden eller uden gyldig grund undladt at efterkomme sælgerens opfordring til at undersøge den, eller er der før kjøbets

afslutning givet kjøberen anledning til at undersøge en prøve af salgsgjenstanden, kan han ikke paaberaabe sig mangler, som han ved undersøgelsen burde opdaget, medmindre sælgeren har handlet svigagtig.

24 mai.
Nr. 2.

§ 48. Sker salg ved auktion, kan kjøberen ikke paaberaabe sig, at gjenstanden lider af nogen mangel, medmindre gjenstanden ikke svarer til den betegnelse, hvorunder den er solgt, eller sælgeren har handlet svigagtig. Hvad her er foreskrevet, gjælder dog ikke, naar en handlende sælger sine varer ved auktion.

§ 49. Tilbyder sælgeren at afhjælpe en mangel eller at foretage omlevering, maa kjøberen dermed lade sig nøie, hvis det kan ske inden udløbet af den tid, da han pligter at afvente levering (jfr. § 21), og det aabenbart ikke kan medføre omkostning eller ulempe for ham.

Kjøberens ret til erstatning berøres ikke af denne bestemmelse.

§ 50. Hvad i denne lov er bestemt om mangler ved salgsgjenstanden, finder tilsvarende anvendelse, hvor den leverede mængde er for liden, saafremt kjøberen maa gaa ud fra, at det, som er leveret, er ment at skulle være fuldstændig opfyldelse af aftalen. Kjøberen kan i dette tilfælde ikke i medhold af § 43 fordre omlevering, men kan i steden kræve efterlevering af det manglende, hvad enten dette udgjør en større eller mindre del af det, som skulde leveres.

§ 51. I handelskjøb har kjøberen, naar salgsgjenstanden er leveret, eller en aftalt udfaldsprøve kommet ham ihænde, at foretage saadan undersøgelse, som ordentlig forretningsskik kræver. Skal gjenstanden forsendes fra et sted til et andet, pligter kjøberen dog ikke at undersøge den, før den paa bestemmelsesstedet er stillet saaledes til hans raadighed, at han ifølge § 56 vilde pligte at drage omsorg for den.

§ 52. Viser det sig, at den solgte gjenstand lider af en mangel, har kjøberen, saafremt han vil paaberaabe sig manglen, at give sælgeren meddelelse derom, i handelskjøb straks og ellers uden ugrundet ophold. Afgiver han ikke saadan meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde opdaget manglen, kan han ikke senere gjøre den gjældende.

Vil kjøberen hæve kjøbet, eller vil han kræve efterlevering eller omlevering, skal han uden ugrundet ophold give sælgeren meddelelse derom og har ellers tabt sin ret til at afvise gjenstanden eller kræve efterlevering.

§ 53. De i § 52 givne bestemmelser om tab af kjøberens ret til at paaberaabe sig mangler kommer ikke til anvendelse, naar sælgeren har handlet svigagtig, eller han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhed, og denne medfører stor skade for kjøberen.

24 mai.
Nr. 2.

§ 54. Har kjøberen ikke inden et aar efter gjenstandens overgivelse til ham meddelt sælgeren, at han vil paaberaabe sig en mangel, kan han ikke senere gjøre den gjældende, medmindre sælgeren har paataget sig at indestaa for gjenstanden i længere tid eller har handlet svigagtig.

Bestemmelser for tilfælde, hvor gjenstanden afvises, eller kjøbet hæves.

§ 55. Er kjøberen kommet i besiddelse af gjenstanden, og vil han afvise den, pligter han at drage omsorg for den og kan hos sælgeren kræve erstatning for derved voldte omkostninger. De i §§ 34 og 35 givne regler finder tilsvarende anvendelse.

§ 56. Er i tilfælde af gjenstandens forsendelse kjøberen sat istand til paa bestemmelsesstedet at komme i besiddelse af gjenstanden, og vil han afvise den, pligter han for sælgerens regning at tage den i sit verge.

Dette gjælder dog ikke, hvis sælgeren selv er tilstede paa bestemmelsesstedet, eller hvis ihændehaver af konnossement eller anden person, som paa sælgerens vegne kan tage sig af gjenstanden, er tilstede der, eller hvis kjøberen ikke kan faa gjenstanden i sit verge uden at betale købesummen eller at paadrage sig anden væsentlig omkostning eller ulempe.

Naar kjøberen har taget gjenstanden i sit verge, kommer reglerne i foregaaende paragraf til anvendelse.

§ 57. Hæves kjøbet, har sælgeren ikke ret til at faa gjenstanden tilbage, medmindre han tilbagegiver, hvad han har modtaget i betaling, og kjøberen har ikke ret til at faa købesummen tilbage, medmindre han tilbageleverer det modtagne i væsentlig samme stand og mængde, hvori det var ved leveringen.

Kjøberen har, naar han hæver kjøbet eller kræver omlevering, ret til at tilbageholde gjenstanden, indtil sælgeren svarer skyldig erstatning eller stiller betryggende sikkerhed for denne.

§ 58. Selv om gjenstanden efter leveringen er gaaet til grunde eller er saaledes forandret, at den ikke kan tilbagegives i væsentlig samme stand og mængde (§ 57), kan kjøberen hæve kjøbet, saafremt undergangen eller forandringen skyldes

- a) en tilfældig begivenhed,
- b) gjenstandens egen beskaffenhed eller
- c) foranstaltninger, som udkrævedes til dens undersøgelse, eller som er trufne før den mangel, som medfører ophævelse af kjøbet, er opdaget eller burde være opdaget.

Om vanhjemmel.

§ 59. Oplyses det, at salgsgjenstanden ved kjøbets afslutning tilhørte en anden end sælgeren, kan kjøberen, selv om sæl-

geren var i undskyldelig vildfarelse om sin adkomst, kræve skadeserstatning hos denne. Dette gjælder dog ikke, hvis kjøberen ved kjøbets afslutning ikke var i god tro.

24 mai.
Nr. 2.

Om køb paa prøve.

§ 60. Er en gjenstand kjøbt paa prøve eller paa besigtigelse, og er den leveret, bliver kjøberen bundet ved kjøbet, saafremt han ikke inden aftalt tid eller, om ingen tid er aftalt, inden passende frist har meddelt sælgeren, at han ikke vil beholde gjenstanden.

Saalænge kjøberen har gjenstanden til prøve eller besigtigelse, bærer han vaagnaden for den.

Om meddelelser efter denne lov.

§ 61. Er saadan meddelelse fra kjøberen, som omhandles i §§ 6, 26, 27, 52 og 54, indleveret til befordring med telegraf eller post eller, hvor andet forsvarligt befordringsmiddel bruges, afgivet til befordring dermed, medfører det ikke tab af ret for afsenderen, at meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

Det samme gjælder de meddelelser fra sælgeren, som omhandles i §§ 31 og 32.

Om betydningen af visse salgsklausuler.

§ 62. Er en vare solgt »frit ombord« (fob) paa et angivet sted, har kjøberen at fragte skib eller tinge skibsrum til varens befordring fra dette sted.

Sælgeren har at besørge og bekoste varens forsendelse til afskibningsstedet og at træffe de foranstaltninger med hensyn til dens indlastning i skibet, som efter lov eller sedvane paa stedet paahviler en aflader.

Naar varen er kommet indenfor skibssiden, ophører sælgeren at bære vaagnaden for den.

Varens kontraktmæssighed bedømmes efter dens tilstand paa samme tidspunkt, ligesom ogsaa dens mængde paa dette tidspunkt bliver at lægge til grund, saafremt kjøbesummen skal beregnes efter maal, vegt eller tal.

Den omstændighed, at kjøberen har fragtet skib eller tinget skibsrum, medfører ikke pligt for kjøberen til at undersøge varen før dens fremkomst til bestemmelsesstedet og afskjerer heller ikke sælgeren fra at udøve de i §§ 15, 28 og 39 omhandlede rettigheder.

Kjøberen pligter at betale mod konnossement overensstemmende med, hvad i § 71 er bestemt, selv om udtrykkelig aftale derom ikke er truffet.

§ 63. Er en vare solgt »fragtfrit« (cost and freight, c & f, c f.), har sælgeren at besørge og bekoste dens forsendelse til bestemmelsesstedet.

24 mai.
Nr. 2.

Vaagnaden gaar over paa kjøberen, saasnart varen overensstemmende med de i § 10 givne regler er overgivet til fragtfører eller bragt indenfor skibssiden.

Varens kontraktmæssighed bedømmes efter dens tilstand paa det tidspunkt, da vaagnaden gaar over paa kjøberen, ligesom ogsaa dens mængde paa dette tidspunkt bliver at lægge til grund, saafremt kjøbesummen skal beregnes efter maal, vegt eller tal.

Kjøberen pligter at betale mod konossement eller fragtbrev overensstemmende med, hvad i § 71 er bestemt, selv om udtrykkelig aftale derom ikke er truffet.

Kjøberen har, selv om kjøbesummen ikke er forfalden til betaling ved varens fremkomst, at betale den fragt, som ikke er erlagt af sælgeren, mod fradrag i kjøbesummen og uden godtgørelse for renter.

§ 64. Er en vare solgt »cif« (cost, insurance, freight) eller »caf« (coût, assurance, fret), gjælder, hvad der i foregaaende paragraf er bestemt.

Sælgeren har derhos for den del af forsendelsestiden, under hvilken han ikke bærer vaagnaden, for kjøberen at tegne sedvansmæssig forsikring. Undlader sælgeren at tegne saadan forsikring, uden at kjøbet af den grund hæves, kan kjøberen kræve erstatning for skade, som maatte følge af undladelsen, eller selv tegne forsikring og afdrage omkostningerne i kjøbesummen.

§ 65. Er en vare solgt »leveret« eller »frit« (franco) paa et angivet sted, ansees levering ikke for skeet, før varen er kommet frem til dette sted. Sælgeren har saaledes at besørge og bekoste dens forsendelse dertil og bærer under forsendelsen vaagnaden.

Varens kontraktmæssighed bedømmes efter dens tilstand ved fremkomsten til leveringsstedet, ligesom ogsaa dens mængde paa dette tidspunkt bliver at lægge til grund, saafremt kjøbesummen skal beregnes efter maal, vegt eller tal.

I sammensætning med »fragtfrit«, »c & f«, »c f«, »cif« eller »caf« har benyttelsen af ordet »leveret« ingen betydning for forstaaelsen af de nævnte klausuler.

§ 66. Er en vare kjøbt med saadan angivelse af dens mængde, at der for samme er aabnet et vist spillerum, saasom »cirka«, »fra—til« eller lignende, tilkommer det sælgeren at træffe valget, medmindre det fremgaar af forholdet, at spillerummet er sat i kjøberens interesse.

Er betegnelsen »cirka« benyttet, er spillerummet 10 pct. op eller ned for ladning og ellers 5 pct.

§ 67. Er der solgt »en ladning«, maa sælgeren ikke sende andre varer med samme skib. Sker det, og kan det for kjøberen medføre ulempe, kan denne hæve kjøbet; enten kjøbet hæves eller ikke, har han ret til skadeserstatning.

§ 68. Er det aftalt, at varen skal leveres eller udtages »i begyndelsen« (»primo«), »i midten« (»medio«) eller »i slutningen« (»ultimo«) af en maaned, forstaaes herved den første til tiende, den ellefte til tyvende og den en og tyvende til sidste dag i maaneden. 24 mai.
Nr. 2.

Ved køb af værdipapirer betyder »primo« maanedens første hverdag, »medio« dens femtende dag eller, hvis denne falder paa en helligdag, den følgende hverdag, og »ultimo« maanedens sidste hverdag.

§ 69. Har sælgeren af en vare forpligtet sig til at foretage »afskibning« (eller »afladning«) inden en vis frist, skal afskibningen eller afladningen ansees for at være tilendebragt i rette tid, naar varen er indlastet inden fristens udløb.

Er konnossement udfærdiget, og fremgaar det ikke af dets udvisende, at indlastningen er skeet i rette tid, kan kjøberen afvise varen.

§ 70. Naar »kontant betaling« er aftalt, pligter kjøberen, selv om anden koutume findes, at betale samtidig med, at salgsgjenstanden stilles til hans raadighed (jfr. §§ 14 og 15).

§ 71. Har kjøberen forpligtet sig til at betale mod konnossement (»kontant mod konnossement« eller lignende) eller til at akceptere veksel mod konnossement, kan han ikke negte at indløse konnossementet, fordi varen endnu ikke er kommet frem, eller han ikke har havt anledning til at undersøge den.

Konnossementet maa, naar det tilbydes kjøberen til indløsning, være ledsaget af forsikringspolice, saafremt sælgeren har paataget sig varens forsikring. Desuden maa regning paa varen være kommet kjøberen ihænde.

Hvad her er bestemt, finder tilsvarende anvendelse, hvis kjøberen har forpligtet sig til at betale mod saadant fragtbrev, som er omtalt i § 16.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.
W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.
A. Berge. Sven Aarrestad.
(L. S.)

Hesselberg.

24 mai.
Nr. 3.

Lo**v**

om forandring i §§ 9, 2, 12 og 33 i lov om høiere almen-skoler af 27de juli 1896.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt, det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 13de mai dette aar, saalydende:

I.

Lov om høiere almenskoler af 27de juli 1896 §§ 9, 2, 12 og 33 skal herefter lyde saaledes:

§ 9. Som maal for undervisningen i de forskjellige fag i gymnasiet fastsættes:

2. I norsk: At eleverne har gennemgaaet og kan forklare et udvalg af den paa oldnorsk, landsmaalet og det almindelige bogmaal skrevne litteratur, i forbindelse hermed har erhvervet kjendskab til vort sprogs historiske udvikling og kjender litteraturens historie i dens hovedtræk samt paa en med hensyn til indhold og form tilfredsstillende maade skriftlig kan behandle opgaver passende for deres alder og udvikling. Paa den sproglig-historiske linje skal være gennemgaaet et omtrent dobbelt saa stort udvalg af den oldnorske litteratur som real-linjens samt et udvalg af fremmed litteratur i oversættelse.

Ved artium gives to skriftlige opgaver. Disse kan besvares saavel paa landsmaal som paa almindeligt bogmaal. De eksaminander, som besvarer begge opgaver i samme sprogform, skal underkaste sig en tillægsprøve bestaaende i en let stil af fortællende eller skildrende indhold i den anden sprogform. Ved de fem første eksamener efter denne ordning kan overstyret til-lade en skriftlig gjengivelse af et oplæst stykke anvendt som tillægsprøve.

§ 12. Middelskolens og gymnasiets undervisning afsluttes med afgangsprøver, ved hvilke eleverne skal godtgjøre, at de har naaet den modenhed og tilegnet sig de kundskaber og færdigheder, som er maalet for undervisningen. I religion afholdes ingen prøve i gymnasiet.

Den, som har bestaaet den høiere lærerprøve i henhold til lov om seminarier og prøver for lærere og lærerinder i folke-skolen af 14de juni 1890 eller lærerprøven i henhold til lov om lærerskoler og prøver for lærere og lærerinder i folkeskolen af

18de januar 1902, behøver for at erholde vidnesbyrd om bestaaet middelskoleeksamen alene at underkaste sig dennes skriftlige og mundtlige prøver i tysk, engelsk og matematik (uden praktisk regning) eller for at erholde vidnesbyrd om bestaaet middelskoleeksamen med indskrænket fagkreds at underkaste sig prøverne i matematik (uden praktisk regning) og et af de fremmede sprog eller kun prøverne i et af sprogene.

24 mai.
Nr. 3.

Den, som har bestaaet den høiere lærerprøve i henhold til lov om seminarier og prøver for lærere og lærerinder i folkeskolen af 14de juni 1890 eller lærerprøven i henhold til lov om lærerskoler og prøver for lærere og lærerinder i folkeskolen af 18de januar 1902, og har erholdt vidnesbyrd om bestaaet middelskoleeksamen, behøver for at erholde vidnesbyrd om bestaaet artium alene at underkaste sig dennes skriftlige og mundtlige prøver i fremmede sprog, matematik, biologi og fysik. Dog maa vedkommende kandidat ved afgangseksamen fra lærerskolen for de skriftlige besvarelser og de mundtlige fag religionskundskab, norsk, historie, geografi, naturfag og pædagogik gennemsnitlig ikke have ringere karakter end »godt«.

Ved udgangen af 1ste gymnasieklasse afholdes en aarsprøve for de elever, som fra denne klasse træder ud af skolen.

I hvilken udstrækning der iøvrigt bliver at afholde aarsprøver, bestemmes af overstyret.

§ 33. De faste lærere udnævnes af kongen.

Ingen kan udnævnes til adjunkt, før han i to aar har været konstitueret som saadan, og efter den tids forløb skal han enten have endelig ansættelse eller fratræde stillingen.

Enhver, der herefter udnævnes til fast lærer ved den offentlige høiere almenskole, er, naar det forlanges af overstyret, forpligtet til at gaa over til tjeneste i tilsvarende stilling og paa uforandrede lønningsvilkaar ved en anden offentlig eller kommunal skole end den, ved hvilken han tidligere tjenstgjorde, saafremt denne skole besluttet nedlagt eller omorganiseret.

Ligeledes skal enhver, som herefter udnævnes til fast lærer ved den høiere almenskole, være forpligtet til ved det fyldte 65de aar at afgaa fra sin stilling med den pension, han har optjent gennem indskud i pensionskassen for statens tjenestemænd, medmindre han af overstyret opfordres til indtil videre at forblive i stillingen.

II.

Den nye bestemmelse i § 9, 2 træder i kraft ved undervisningen i 1ste gymnasieklasse i skoleaaret 1909—1910 og anvendes første gang ved artium i 1912.

De øvrige bestemmelser træder straks i kraft.

24 mai.
Nr. 3.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.

W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.

A. Berge. Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

24 mai.
Nr. 4.

LOV

om forandring i lov om konkurs og konkursboers
behandling af 6te juni 1863.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 14de mai dette aar, saalydende:

Konkurslovens §. 40 skal herefter lyde saaledes:

Varer, der er solgte og afsendte til skyldneren, men ikke af denne fuldtud betalte, kan sælgeren fordre udleverede af boet, forsaavidt de ikke før konkursens aabning var indtagne i skyldnerens varelager eller andet opbevaringssted eller afleverede til en tredjemand, der efter skyldnerens anmodning har taget dem i forvaring for ham, eller varerne allerede før konkursens aabning og forinden deres ankomst har været solgte efter konnossement eller fragtbrev til en tredjemand, eller boet for egen regning vedtager den med skyldneren indgaaede handel og paatager sig fuldtud at opfylde skyldnerens forpligtelse efter samme og, saafremt det forlanges, stiller sikkerhed for dens opfyldelse.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.

W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.

A. Berge. Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

Lov

24 mai.
Nr. 5.

om forandring i lov om sjøfarten af 20de juli 1893.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 14de mai dette aar, saalydende:

Sjøfartslovens § 166 skal herefter lyde saaledes:

Den ret, en sælger efter gjældende lov maatte have til at hindre godsets udlevering eller til at kræve det tilbageleveret, naar kjøberen bliver ude af stand til at betale kjøbesummen eller undlader at foretage, hvad der ifølge kjøbet paahviler ham, bortfalder ikke derved, at kjøberen har faaet konnossement.

Er konnossementet af kjøberen overdraget til tredjemand, har sælgeren ikke saadan ret mod denne, medmindre konnossementet indeholder forbud mod overdragelse, eller det godtgjøres, at indehaveren af konnossementet ved dets erhvervelse ikke har været i god tro eller har handlet med grov uagtsomhed.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,

efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.

W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.

A. Berge. Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

Plakat

24 mai.

indeholdende ændring i de ved kongelige plakater af 5te november 1895, 2den november 1896, 3die august 1897, 20de oktober 1900, 26de oktober 1901 og 10de januar 1907 fastsatte kjødkontrolregler.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I kraft af lov om kommunale slagtehus, kjødkontrol m. v. af 27de juni 1892, jfr. lov af 27de juli 1895 og lov af 6te august 1897 § 6 bestemmes herved, at § 9 i de ved kongelige plakater af 5te november 1895, 2den november 1896, 3die august 1897, 20de oktober 1900, 26de oktober 1901 og 10de januar 1907 fastsatte kjødkontrolregler herefter skal lyde saaledes:

24 mai.

§ 9. Kjød af hornkvæg, indført fra Danmark eller Sverige, skal ved fremvisningen til kontrol være ledsaget af attest fra dertil i udførselslandet autoriseret dyrlæge om, at det ikke er bedærvet og ikke hidrører fra dyr, der er saaledes angrebne af sygdom eller saa afmagrede, at deres kjød ikke kan ansees egnet til menneskeføde.

Der skal tillige paa hver kvart eller halve krop være paaheftet med staaltraad en seddel med paaskrift: »Kjød, godkjendt til udførsel«, underskrevet af vedkommende autoriserede dyrlæge med navn, bopæl og datum. Staaltraaden skal være forsynet med en plombe, merket for svensk kjøds vedkommende »Sverige« og for dansk kjøds vedkommende paa den ene side »K. K.«, paa den anden »Danmark«.

Ligeledes skal kjød af hornkvæg, indført fra de øvrige lande, hvorfra saadan indførsel er tilladt, ved fremvisningen til kontrol være ledsaget af attest, udfærdiget af en i udførselslandet autoriseret dyrlæge og bekræftet af vedkommende norske konsul, hvilken attest skal indeholde nøiagtig oplysning om slagtningsstedet samt bevidnelse om, at kjødet stammer fra et inden udførselslandet slagtet sundt dyr, er anvendeligt til menneskeføde og skikket for eksport.

Der skal tillige paa hver kvart eller halve krop være forforsvarlig paaheftet med plomberet staaltraad en seddel, hvorpaa landets navn er anført øverst og derunder en paaskrift saalydende: »Kjød af sundt dyr«, underskrevet af vedkommende autoriserede dyrlæge med navn, bopæl og datum.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Givet paa Kristiania slot den 24de mai 1907.

Under rigets segl.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.
W. Olsson. Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen.
A. Berge. Sven Aarrestad.
(L. S.)

Hesselberg.

24 mai.

Kongelig resolution

af 24de mai.

Nedenstaaende af Stavanger bystyre i møde den 23de april 1907 vedtagne regler for handel med brugte eller kasserede gjenstande i Stavanger i medhold af § 7 c

i lov om handelen af 8de august 1842, jfr. lov af 26de mai 24 mai. 1906, stadfæstes som gjældende indtil videre:

§ 1. For den af politiet i henhold til lov af 26de mai 1906 meddelte tilladelse til handel med brugte eller kasserede gjenstande erlægges i aarlig afgift til bykassen kr. 10,00, som betales ved tilladelsens meddelelse. Tilladelsen gjælder kun for 1 aar (kalenderaar) og kan tilbagekaldes, naar disse regler overtrædes.

§ 2. Handelen maa kun drives paa steder og i rum, som godkjendes af politiet, og de indkjøbte gjenstande maa ikke opbevares udenfor disse steder eller rum. Over indgangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angivet.

Viser det sig paakrævet at vedtage bestemt lukningstid for disse forretninger, bliver denne at fastsætte af magistrat og formandskab efter forslag af politimesteren.

§ 3. Gjenstande, der er indkjøbt eller modtaget til salg, maa ikke afhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres, før 7 dage er forløbet, efterat de kom i den handlendes besiddelse.

De skal paa passende maade forsynes med merkelap med nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en af politiet godkendt fortegnelse over indkjøbte eller til salg modtagne gjenstande. I denne bliver at anføre gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse af gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, af hvem gjenstanden er købt eller modtaget, dagen for modtagelsen og salget samt den persons navn og adresse, til hvem den er afhændet.

Den handlende er pligtig til naarsomhelst for politiet at fremlægge saavel den ovenfor nævnte fortegnelse som enhver gjenstand, der befinder sig i hans værg, hvad enten den er opført paa fortegnelsen eller ikke.

§ 5. De handlende maa ikke købe eller modtage brugte eller kasserede gjenstande af personer, som skjønnes at være under 15 aar eller af berusede personer eller af ukjendte personer, der ikke paa betryggende maade kan legitimere sig.

§ 6. Fra reglerne under §§ 2 og 3 kan politiet i særskilte tilfælde meddele fritagelse.

§ 7. Overtrædelse af disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339, 2.

§ 8. Disse regler, hvoraf et eksemplar bliver at opslaa paa forretningsstedet hos vedkommende handlende, træder i kraft 1ste juli 1907.

24 mai.

Kongelig resolution

af 24de mai.

Nedenstaaende af Hortens bystyre i møde den 29de april 1907 vedtagne regler for handel med brugte eller kasserede gjenstande i Horten i medhold af § 7 c i lov om handelen af 8de august 1842, jfr. lov af 26de mai 1906, stadfæstes som gjældende indtil videre.

§ 1. For den af politiet i henhold til lov af 26de mai 1906 meddelte tilladelse til handel med brugte eller kasserede gjenstande erlægges i aarlig afgift til bykassen kr. 10,00 som betales ved tilladelsens meddelelse.

Tilladelsen gjælder kun for et aar (kalenderaar) og kan tilbagekaldes, hvis disse vedtægter overtrædes.

§ 2. Handelen maa kun drives paa steder og i rum, som godkjendes af politiet og til enhver tid er dettes kontrol-undergivet, og de indkjøbte gjenstande maa ikke opbevares udenfor disse steder og rum.

Over indgangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angivet paa et skilt af saadan størrelse, som af politiet maa bestemmes.

Disse forretninger kan kun holdes aabne i den i lukningsvedtægten for almindelige købmandsforretninger bestemte tid.

§ 3. Gjenstande, der er indkjøbte eller modtagne til salg maa ikke afhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dage er forløbet, efterat de kom i den handlendes besiddelse.

De skal paa passende maade forsynes med mærkelap og numer.

§ 4. Den handlende skal føre en af politiet godkendt fortegnelse over indkjøbte eller til salg modtagne gjenstande. I denne bliver at anføre gjenstandenes numer, tydelig angivelse eller betegnelse af gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, af hvem gjenstanden er kjøbt eller modtaget, dagen for modtagelsen og salget samt den persons navn og adresse, til hvem den er afhændet.

Den handlende er pligtig til naarsomhelst for politiet at fremlægge saavel den ovenfor nævnte fortegnelse som enhver gjenstand, der befinder sig i hans værge, hvad enten den er opført paa fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende maa ikke købe eller modtage brugte eller kasserede gjenstande af personer, som skjønnes at være under 18 aar, eller af berusede personer eller ukjendte personer, der ikke paa betryggende maade kan legitimere sig.

§ 6. Fra reglerne i §§ 2, 3 og 4 kan politiet i særlige tilfælde meddele fritagelse.

§ 7. Overtrædelse af disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339,2.

§ 8. Disse regler, hvoraf 1 eksemplar bliver at opslaa 24 mai. paa forretningsstedet hos vedkommende handlende, træder i kraft 1ste juli 1907.

Kongelig resolution

24 mai.

af 24de mai.

I henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sundhedskommissioner m. v. af 16de mai 1860 meddeles approbation paa nedenstaaende af herredsstyret for Stjørdalens herred i nordre Trondhjems amt under 16de mars 1907 fattede beslutning om et tillæg til § 6 i de for herredet ved kongelig resolution af 7de november 1898 approberede sundhedsforskrifter saalydende:

»Til transport af gjødsel paa offentlig vei skal benyttes kjøretøier med saa tætte beholdere, at flydende og halvflydende gjødsel ikke spildes; ligesom der heller ikke maa læsses saa meget, at spild derved foraarsages«.

Kongelig resolution

24 mai.

af 24de mai.

I medhold af lov angaaende jagt og fangst af 20de mai 1899, § 44, bestemmes, at det for et tidsrum af 5 aar, regnet fra 1ste januar 1907, inden Jarlsberg og Larviks amt skal være forbudt at fælde aarskalv af elg.

Kongelig resolution

24 mai.

af 24de mai.

I henhold til lov af 12te juli 1848 meddeles approbation paa følgende af bestyrelsen for Mandalselvns fællesflødningsforening i møde den 25de april 1907 vedtagne udkast til nyt reglement for behandlingen af det i vasdraget forefundne krabas- og bundtømmer:

§ 1. Alt det krabastømmer, hvorunder forstaaes umerket last og merket last, hvis eier ikke kjendes, der findes inden det fællesflødningen underliggende distrikt i Mandalselvns vasdrag, nedflødes til og opsamles i Mandal eller et andet sted, som fællesflødningens bestyrelse bestemmer.

24 mai.

§ 2. Det saaledes opsamlede tømmer skal henlægges mindst 1 — en — maaned efter behørig bekjendtgjørelse, forat de, som maatte tro sig berettiget til nogen del deraf, kan have anledning til at anstille det fornødne eftersyn og i tilfælde legitimere sin eiendomsret, hvortil adgang staar dem aaben, indtil det nedenfor bestemte bortsalg finder sted. — Bekjendtgjørelsen sker i de to inden distriktet mest udbredte aviser.

§ 3. Den trælast, hvortil nogen inden nævnte tid beviser sig at være eier, udleveres vedkommende mod at erstatte de paa lasten anvendte omkostninger.

Den last, til hvilken ingen eier har meldt sig og godtgjort sin eiendomsret, blir at bortsælge ved offentlig auktion, og det indkomne beløb med fradrag af omkostningerne at anvende til fordel for vasdraget, saasom til dets rettelse og rensning, fælles udjevning, dammes opførelse og vedligehold og deslige.

§ 4. Det i foranstaaende paragraf nævnte bortsalg finder sted en eller flere gange om aaret til den tid, som fællesflødingens bestyrelse bestemmer.

§ 5. Med hensyn til bundtømmer, som af bestyrelsen i vasdraget besørger optat, forholdes paa samme maade som for krabastømmeret bestemt, idet udgifterne beregnes i forhold til det paa lasten ved optagelsen anvendte arbeide.

24 mai.

Kongelig resolution

af 24de mai.

I henhold til lov om laks- og sjøretfiskerierne m. v. af 8de april 1905 § 39 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt i Sogndalsfjorden indenfor en ret linje trukket over Loftnessund fra telegrafstolpe til telegrafstolpe at benytte kilenot eller andre lignende selvfangende redskaber med ledning eller ledningsgarn samt kastenot og drivgarn i tiden fra fredag aften kl. 6 til tirsdag aften kl. 6.

Denne resolution træder i kraft straks.

Udgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's bogtrykkeri, Kristiania.